

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 118/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. J. (1), N. P. (1)	1. art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła życie w dniu 9 grudnia 2011 roku w zw. z art. 65 § 1 w zw. z art. 12	

		<p>k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. (x 2)</p> <p>2. art. 258 §1 k.k.,</p> <p>art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w</p> <p>zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,</p> <p>art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i w zw. z art. 4 §1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>S. I. (1) w ramach prowadzonej przez siebie działalności przestępczej współpracował z szeregiem osób, których rolę w poszczególnych przestępstwach opisał w swoich wyjaśnieniach.</p> <p>W latach 2005 - 2013 przebywał w Irlandii, w miejscowości C.. Na początku swojego pobytu poznał m.in. Ł. P. (ps. (...)), z którym zorganizował pierwszy przemyt narkotyków. S. I. (1) kontynuował znajomość z Ł. P. do 2009 roku i w tym czasie zaopatrywał się u niego w środki odurzające. Drugim jego dostawcą był M. J. (1) (ps. (...) vel M.), który pochodził z</p>	<p>zeznania M. G.</p>	<p>(...)- (...) tom IV sądowy</p> <p>(...)- (...) tom V sądowy</p> <p>370-378,</p> <p>379-386 tom II osobowy N. P.</p> <p>410-419, 425 , 465-472 tom III osobowy N. P.</p> <p>432-438, 440-454, 455-462, 471-477 tom III osobowy M. J.</p>	

R.. W/w zaopatrywał się w marihuanę w Wielkiej Brytanii oraz Holandii, a następnie dostarczał ją S. I. (1). Poznali się w 2006 roku również w Irlandii. Oskarżony M. J. (1) współpracował z grupą w skład której wchodził m.in. D. z O., mężczyzna o pseudonimie (...).

W trakcie 2-3 miesięcznej współpracy S. I. (1) nabył łącznie od M. J. (1) nie mniej niż 3 kg marihuany za łączną kwotę 21 000,00 -24 000,00 euro, celem dalszej dystrybucji tego środka na terenie Republiki Irlandii w porcjach od 50 do 100 gram za kwotę 7,50-8,50 euro za gram. Doliczał marżę 1 euro na 1 gram. Kupował jednorazowo od 200 do 500 gram, średnio raz w tygodniu. Współpracę pomiędzy S. I. (1) a M. J. (1) zakończył konflikt o samochód, który był przedmiotem transakcji pomiędzy nimi.

Od tego czasu S. I. (1) kupował marihuanę jedynie przez pośredników Ł. P. i M. G. (1). Nie dokonywał już zakupów bezpośrednio od M. J. (1).

S. I. (1) za pośrednictwem Ł. P. w okresie od połowy 2008 do początku 2009 roku zakupił od M. J. (1) 1 kg i 800 gramów podczas czterech transakcji, których przedmiotem każdorazowo było 200

gramów, 2x 400 gramów i 800 gramów za łączną kwotę 9 000,00 - 9 900,00 euro, celem dalszej dystrybucji tych środków na terenie Republiki Irlandii.

Na przełomie 2008/2009 roku Ł. P. zamówił u mężczyzny ps. (...) 2 kg marihuany. S. współpracował z M. J. (1). S. zawiózł narkotyki do miejsca zamieszkania Ł. P.. Ł. P. odmówił zapłaty za marihuanę twierdząc, że M. J. (1) wcześniej go oszukał. M. J. (1) polecił mężczyźnie ps. (...) by odebrał marihuanę od Ł. P., gdyż w przeciwnym wypadku zostanie pobity. Ł. P. zwrócił zatrzymany narkotyk. O tym, że marihuana pochodziła od M. J. (1) świadczył także charakterystyczny sposób jej pakowania (paczki po 200 gram). Cena marihuany była nie mniejsza niż 10 000, 00 euro. Po tym zdarzeniu Ł. P. został pozbawiony wolności przez M. J. (1) i trzech zamaskowanych osób w okolicach miejscowości C. i C., a następnie pobity, skopany.

Za pośrednictwem M. G. (1) S. I. (1) nabył nie mniej niż 50 kg marihuany, za kwotę nie mniejszą niż 5 500,00 - 6 500,00 euro za kg, czyli łącznie za kwotę 275 000,00 - 325 000,00 euro. Transakcje miały miejsce od przełomu 2008/2009 do kwietnia

2010 roku. Przedmiotem każdorazowo było od 1, 2, 3, 4, 6 kg do dwukrotnie 8 kg marihuany. Środki odurzające kupowane były celem dalszej dystrybucji na terenie Republiki Irlandii.

Nadto w okresie od kwietnia do października 2010 roku, M. G. (1) oraz S. I. (1) nabyli nie mniej niż 50 kg marihuany za kwotę nie mniejszą niż 5 300,00 - 5 500,00 euro za kg marihuany czyli łącznie za nie mniej niż 265 000,00 - 275 000,00 euro, którą następnie odsprzedali M. J. (1) celem dalszej dystrybucji tych środków na terenie Republiki Irlandii. Tym razem role się odwróciły i dostawcą - jak było to wcześniej - nie był M. J. a M. G..

Kolejny etap współpracy M. J. (1) z S. I. (1) miał miejsce w latach 2011 - 2012. S. I. (1) handlował marihuaną jednak miał trudności ze zbytem ze względu na słabą jakość. Wówczas M. J. (1) zaproponował mu zamianę 2 kg marihuany za 1 kg amfetaminy. Na polecenie S. I. (1) amfetaminę od oskarżonego M. J. (1) odebrał R. M. (1). Podczas przeszukania mieszkania R. M. w/w amfetaminę zabezpieczyła irlandzka policja. Narkotyki zakupione były celem

dalszej odsprzedaży na terenie Republiki Irlandii.			
zeznania Ł. P.	2664v- (...) tom V sądowy 146-151, 260-263, 271-281,286-295 334-339, 343-346 tom II i III osobowy Ł. P.		
zeznania A. Ł.	2690 - tom V sądowy 139-140, 355-357 tom I i II Ł. P.		
zeznania S. I.	2700- (...) tom V sądowy 12-29, 26-28, 30-46, 39-52, 47-56 , 75-89, 90-104, tom I osobowy M. J., 53-69,70-86, 87-101, 102-117, 118-132 tom I osobowy N. P. 521-533, 396-401 tom II i III M. J.		
zeznania E. P.	(...) tom V sądowy 315-317 tom osobowy Ł.P.		
W okresie 2014 - 2018 grupa przemycała do Polski z Hiszpanii marihuanę w ilości 5 ton. Trzon grupy tworzyli M. G. (1) (ps. (...)), S. I. (1), A. P. (1), N. P. (1), P. B. (1), P. B. (2), P. Ś. i inne ustalone osoby co do których toczą się odrębne postępowania. Pierwszy transport marihuany do Polski miał	zeznania M. G.	(...)- (...) tom IV sądowy (...)- (...) tom V sądowy 370-378, 379-386 tom II osobowy N. P. 410-419, 425 , 465-472 tom III osobowy N. P.	

miejsce w listopadzie 2014 roku, kolejne niemal co miesiąc w latach 2015 - 2016 roku. Następne w lipcu -sierpniu 2017 roku, październiku 2017 roku. Z tego ostatniego transportu marihuany A. Z. (1) sprzedał 4 kg marihuany N. P. (1), który pojawił się w B. kiedy marihuana przygotowywana była do dystrybucji. Do sprzedaży doszło w obecności M. G..

Pod koniec listopada 2017 roku N. P. (1) i Z. D. przewieźli pieniądze na zakup kolejnej partii marihuany. Za przewóz pieniędzy N. P. (1) otrzymał 2 500, 00 zł. Wrócił do Polski, a w Hiszpanii pozostał Z. D., który pomógł ukryć S. I. (1) narkotyki w wełnie mineralnej w ilości nie mniejszej niż 90 kg. Marihuanę w Polsce odebrał mężczyzna ps. (...), przepakował i przewiózł do wynajmowanego domu, gdzie ukrył ją m.in. z M. G., który zajął się jej sprzedażą.

W styczniu 2018 roku miał miejsce kolejny przerzut marihuany z Hiszpanii do Polski w ilości nie mniejszej niż 60 kg. Pieniądze na zakup narkotyków przywieźli N. P. (1) i K. W.. Załadunku i ukrycia marihuany dokonali N. P. (1) i S. I. (1). Za organizację transportu - tak jak poprzednio- odpowiedzialny był G. C..

432-438, 440-454,
455-462, 471-477 tom III
osobowy M. J.

<p>Marihuanę w B. odebrał M. G., Roni oraz A. Z.. M. G. sprzedał marihuanę swoim odbiorcom, odbiorcom M. Z. oraz N. P. (1) w ilości 4 kg. N. P. (1) za przewiezienie pieniędzy na zakup marihuany otrzymał 2 500, 00 zł, a za pomoc w załadunku 10 000,00 zł.</p> <p>W marcu 2018 roku N. P. (1) brał udział w kolejnym transporcie marihuany w ilości nie mniejszej niż 100 kg. N. P. (1) tak jak poprzednio przywiózł pieniądze (100 000,00 euro) i brał udział wraz z S. I. (1) w załadunku marihuany. Marihuana ukryta została w transporcie wełny szklanej. Rozładunku w Polsce -w B. dokonał A. Z., Roni oraz M. G., który zajmował się dalszą sprzedażą marihuany. N. P. (1) za przewóz pieniędzy otrzymał 2 500,00 zł, a za załadunek 10 000,00 zł.</p> <p>M. G. sprzedawał marihuanę w cenie od 13 000,00 zł za kg do 17 500, 00 zł, w zależności od ilości sprzedawanej marihuany.</p>			
A. P.	(...) tom V sądowy 259-270, 283-293, 314-317, 387-399,303-313 tom II osobowy A. P.		
zeznania S. I.	2700- (...) tom V sądowy 12-29, 26-28,		

	30-46, 39-52, 47-56 , 75-89, 90-104, tom I osobowy M. J., 53-69,70-86, 87-101, 102-117, 118-132 tom I osobowy N. P. 521-533, 396-401 tom II i III M. J.		
zeznania P. B.	(...) tom V sądowy 454-464 tom III N. P.		
N. P. (1) na chwilę obecną nie karany. M. J. (1) nie był dotychczas karany.	karta karna	(...) tom VI sądowy (...) tom V sądowy	
A. P. (1), P. B. (1), P. B. (2), P. Ś., M. R. zostali prawomocnie skazani za przemyt i handel narkotykami.	odpis wyroku	(...)- (...) tom VI sądowy	
Ł. P. również został już prawomocnie skazany. Odnośnie innych osób biorących udział w handlu narkotykami toczy się odrębne postępowanie.	odpis wyroku akt oskarżenia	(...) tom VI sądowy k.2720 i następne tom V sądowy	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	M. J. (1), N. P. (1)	Oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. W świetle zgromadzonych dowodów, w szczególności zeznań świadków M. G. i S. I. (1) jak też Ł. P. czy A. P. (1) ich wina i sprawstwo nie budzą wątpliwości.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania M. G.	Świadek złożył bardzo obszerne zeznania dotyczące handlu narkotykami, w tym istnienia grupy (której przewodził), opisał okoliczności poznania S. I. (1) oraz okoliczności ich współpracy, w tym z M. J.. Wskazał także, na czym polegała rola N. P. w przemyśle marihuany do Polski. Zeznania są spójne, brak podstaw do ich kwestionowania.	
karta karna	Sporządzona przez uprawniony do tego organ, nie kwestionowana w toku procesu.		

odpis wyroku	Brak podstaw do kwestionowania, wydany przez uprawniony organ.	
zeznania Ł.P.	Brak podstaw do kwestionowania zeznań świadka. Świadek opisał okoliczności zakupu marihuany od M. J., sprzedaży S. I. (1). Wskazał okoliczności pobicia go przez M. J.. Ślady pobicia widziała jego siostra E. P. oraz ówczesna partnerka A. Ł. (2).	
A. P.	Zeznania świadka zasługują na wiarę. A. P. należał do grupy M. G. podobnie jak S. I. (1) i brał udział w handlu narkotykami. Nie znał M. J., ale znał N. P.. Wiedział, że woził pieniądze do Hiszpanii na zakup narkotyków.	
zeznania A. Ł.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. A. Ł. nie miała wiedzy na temat handlu narkotykami, ale widziała ślady pobicia Ł. P., co koresponduje w tym zakresie z jego zeznaniami.	
zeznania S. I.	Świadek podobnie jak M. G. złożył bardzo obszerne zeznania dotyczące handlu narkotykami. Opisał wiele transakcji narkotykowych na przestrzeni wielu lat począwszy od 2005 roku. Ś. współpracował z M. G.. Zna oskarżonych. Kupował narkotyki od M. J., zna m.in. Ł. P.. Zna również oskarżonego	

	<p>N. P.. Określił go jako "osobę siłową" i taką która dostarczała środki finansowe do Hiszpanii na zakup marihuany. Jak wskazał dołączył on w późniejszym etapie działania grupy. Zeznania M. G. jak i S. I. (1) są spójne, zbieżne i korespondują ze sobą. Brak podstaw by odmówić im wiarygodności.</p>		
zeznania E. P.	<p>Zeznania świadka korespondują z zeznaniami A. Ł. i Ł. P. co do jego pobicia w Irlandii. Brak podstaw do kwestionowania.</p>		
zeznania P. B.	<p>Świadek podobnie jak A. P. brał udział w grupie zajmującej się przemytem narkotyków do Polski. Jego zeznania dotyczące tego procederu pozostają zbieżne z zeznaniami M. G., jak też S. I. (1).</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	<p>Zeznania R. M., S. B. oraz M. S.</p>	<p>Zeznania R. M. nie wnoszą do sprawy.</p> <p>Podstawą ustaleń nie były też zeznania świadka S.</p>	

		B. (2) albowiem nie miała ona wiedzy odnośnie przedmiotu sprawy. Niewiele wniosły także zeznania świadka M. S..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1. i 2. 6. i 7.	M. J. (1) N. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Poczynione ustalenia faktyczne umożliwiły przyjęcie, iż oskarżony M. J. (1) swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy, karze określonej w tym przepisie podlega ten kto wbrew przepisom art. 33-35 i 37, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie. W przypadku obrotu znaczną ilością środków, o których mowa wyżej sprawca podlega surowszej karze.</p>			

"Wprowadzenie do obrotu" dotyczy pierwszej czynności polegającej na niezgodnym z prawem przekazaniu innej osobie (odpłatnie lub nieodpłatnie) określonej porcji środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej (np. pierwszej umowy kupna-sprzedaży). Przekazujący (np. sprzedający) dokonuje tu "wprowadzenia do obrotu", natomiast odbiorca "uczestniczenia w obrocie" pod warunkiem że zamierza otrzymane substancje przekazać innej osobie niebędącej konsumentem. Dalsze transakcje dotyczące tej samej partii środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, stanowią "uczestnictwo w obrocie". (kom. do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii S. 2008 wyd. 2 L.)

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że zachowanie oskarżonego M. J. (1) polegało na dokonywaniu zakupu narkotyków w ilościach handlowych jak i dalszej ich sprzedaży (hurtowej), na co wskazywała ilość marihuany. Sprowadzało się to zatem do uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi. Wielość i częstotliwość zachowań sprawczych,

okres ich dokonywania, rodzaj narkotyku, działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób kontaktu i składania zamówień wskazują na z góry powzięty zamiar. Ilość narkotyków uznać zaś należy za znaczną, mając na względzie także rodzaj narkotyku. W przypadku oskarżonego było to nie mniej niż 106 kg i 800 gramów (odnośnie I czynu) i 2 kg marihuany w zamian za 1 kg amfetaminy (odnośnie II czynu). Mając na uwadze ilość, to spełnia ona kryterium „znaczności” w rozumieniu tego przepisu. Uwzględniając zatem ilość uznać należy, że pozwalała ona na odurzenie się więcej niż kilkudziesięciu osób. Sąd przyjął zatem, że znaczna ilość narkotyku to, taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób, (zob. wyrok SN z dnia 28 marca 2008 r., III KK 30/08, Biul. PK 2008/10/13; postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84; postanowienie SN z dnia 1 lutego 2007 r., III KK 257/06, OSNwSK 2007/1/339), oceniając przy tym pojęcie „znaczna ilość” przez pryzmat ilości porcji narkotyku, jakie mogą być przygotowane do bezpośredniego użycia (zob. wyrok SA w Lublinie

z dnia 22 stycznia 2008 r., II AKa 300/07, Lex nr 399941).

Przypisując oskarżonemu przestępstwa, polegające na uczestnictwie w obrocie środkami odurzającymi, Sąd zobowiązany był ustalić kwalifikację prawną z punktu widzenia art. 4 k.k., który reguluje zasady prawa karnego międzyczasowego.

Zgodnie z art. 4 §1k.k. do czynu popełnionego pod rządami dawnej ustawy, stosuje się ustawę nową, obowiązującą w chwili orzekania chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla sprawcy. W przedmiotowej sprawie, w dacie orzekania o odpowiedzialności karnej oskarżonego nastąpiła zmiana ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zakresie czynu z art. 56 ust.3 w stosunku do jej brzmienia, obowiązującego w dacie popełnienia tych przestępstw. Poprzednio norma art. 56 ust. 3 przewidywała zagrożenie karą grzywny i karą pozbawienia wolności do lat 10, obecnie począwszy od 9 grudnia 2011 roku przewiduje karę grzywny i karę pozbawienia wolności od 2 do 12 lat.

Przepis art. 65 § 1 KK odnosi się w pierwszej kolejności do tzw. przestępcy

zawodowego, który z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu. Przez uczynienie sobie z przestępstwa stałego źródła dochodów rozumieć należy pewną ciągłą i trwałą działalność sprawcy, który poprzez popełnianie przestępstw uzyskuje określony dochód. Wymagana jest zatem pewnego rodzaju regularność i wielokrotność popełniania przestępstw przez sprawcę. Istotę takiej działalności porównuje się do swoistej działalności gospodarczej (wyr. SA w Łodzi z 22.5.2018 r., II AKa 24/18, L.; wyr. SA w Łodzi z 31.7.2014 r., II AKa 117/14, L.; wyr. SA w Łodzi z 10.4.2014 r., II AKa 45/14, L.). Nie ulega zatem wątpliwości, że dla M. J. było to stałe źródło dochodu. Trwało to kilka lat, a zatem stanowiło formę ciągłą i stałą, przynoszącą regularny określony dochód.

Poczynione ustalenia faktyczne umożliwiły przyjęcie, iż **oskarżony N. P. (1)** swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 258 §1 k.k., nadto art. 55 ust.1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. oraz art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65 §1 k.k.

W zasadzie wszyscy komentatorzy KK zgodni

są co do tego, że zorganizowana grupa przestępcza, jak i związek przestępny muszą wykazywać następujące cechy: muszą mieć co najmniej trzech członków, muszą wykazywać się strukturą organizacyjną oraz pewną trwałością w czasie. Powszechnie też wskazuje się w literaturze, że grupa co do zasady jest słabiej zorganizowana niż związek (zob. np. T. Bojarski, Odpowiedzialność, s. 20-21; A. Marek, Kodeks karny, s. 555. KK T. II red. Królikowski 2013 wyd.1/Michalska – Warise). Brania udziału w grupie lub związku nie można domniemywać - powinien zostać on ustalony na podstawie całokształtu ujawnionych okoliczności sprawy. Jak w uzasadnieniu wyr. z 24.3.2010 r. (II KK 199/09, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 635) wskazał SN: "Aby danej osobie przypisać czyn z KK, niezbędne jest wykazanie nie tylko tego, że miała ona świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach, lecz również, że jako jej członek została zaakceptowana przez pozostałe tworzące tę grupę osoby, a już co najmniej te, które decydować mogły o jej składzie osobowym". Takie zaakceptowanie udziału osoby nie musi jednak przybrać postaci

formalnego zaliczenia jej w poczet członków grupy, także osoba stale współdziałająca z członkami grupy w ich działalności, może być uznana za biorącą udział w zrzeszeniu przestępnym (por. wyr. SN z 28.10.2008 r., V KK 141/08, Prok. i Pr. 2009, Nr 4, poz. 7).

Odnosząc się zatem do I czynu zarzucanego oskarżonemu należy uznać, że brał on udział w zorganizowanej grupie przestępczej, która niewątpliwie – w świetle powyższego – istniała i koncentrowała się wokół M. G. (1) i S. I. (1), a także A. Z. (1). Ten ostatni wprowadził N. P. do grupy, był to listopad 2017 roku. Grupa ta liczyła więcej niż 3 osoby, miała ustaloną strukturę, stałych dostawców i odbiorców, sposób komunikowania się, cechowała ją trwałość. W tym składzie grupa funkcjonowała do marca 2018 roku, później M. G. zdecydował o odsunięciu oskarżonego od grupy. Wpływ na tę decyzję miał fakt bliskiej znajomości A. Z. z N. P., i jego wiedza na temat A. Z.. W świetle tego przyjąć należy, iż oskarżony miał świadomość działania w grupie przestępczej, co więcej uznać należy, że był zaufaną osobą, skoro powierzano mu przewóz 100 000, 00 euro z Polski do Hiszpanii w bagażu podręcznym. Nadzorował

też załadunek marihuany w Hiszpanii. Znał A. P. (1) – prawą rękę A. Z. jeśli chodzi o transporty marihuany jakie docierały z Hiszpanii do Polski. Bez jego udziału nie doszłoby do tych zakupów, a więc uznać należy, że był istotnym członkiem tej grupy.

Zgodnie z treścią art. 55 ust. 1 i 3 w/w ustawy, wbrew przepisom ustawy, dokonuje przywozu, wywozu, przewozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub wewnątrzwspólnotowej dostawy środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5, a jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

W. to przemieszczenie środków odurzających lub substancji psychotropowych z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 4 pkt 33 NarkU).

N. P. (1) dokonując nabycia narkotyków w Hiszpanii (nie mniej niż 250 kg), a następnie ich załadunku i transportu do Polski niewątpliwie uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu środków odurzających. Oczywiście nie czynił tego sam, ale w ramach grupy, wspólnie i w porozumieniu z innymi jej członkami jak choćby z S. I. (1). Zakupy dokonane przez N. P. miały miejsce w okresie od listopada 2017 do marca 2018 roku. W tym czasie trzykrotnie zawoził pieniądze do Hiszpanii na zakup marihuany, w tym dwukrotnie nadzorował załadunek. Otrzymał za to stosowne wynagrodzenie, które stanowiło jego stałe źródło dochodu w tym okresie. Trwało bowiem przez kilka miesięcy i było regularne w tym czasie.

N. P. (1) w tym okresie (październik 2017 roku i styczeń 2018 roku) dwukrotnie dokonał zakupu narkotyków w ilościach handlowych w celu dalszej ich sprzedaży (hurtowej), na co wskazywała ilość marihuany (2 x 4 kg). Sprowadzało się to zatem do uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi. Ilość narkotyków uważa się za znaczną, mając na względzie także

rodzaj narkotyku. W przypadku oskarżonego było to 8 kg marihuany. Mając na uwadze ilość, to spełnia ona kryterium „znaczności” w rozumieniu tego przepisu. Uwzględniając zatem ilość uznać należy, że pozwalała ona na odurzenie się więcej niż kilkudziesięciu osób. Sąd przyjął zatem, że znaczna ilość narkotyku to, taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób (zob. wyrok SN z dnia 28 marca 2008 r., III KK 30/08, Biul. PK 2008/10/13; postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84; postanowienie SN z dnia 1 lutego 2007 r., III KK 257/06, OSNwSK 2007/1/339), oceniając przy tym pojęcie „znaczna ilość” przez pryzmat ilości porcji narkotyku, jakie mogą być przygotowane do bezpośredniego użycia (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 22 stycznia 2008 r., II AKa 300/07, Lex nr 399941).

Oskarżony (N. P. (1) i M. J. (1)) działał wspólnie i w porozumieniu, z innymi ustalonymi osobami – skazanymi bądź odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu. Skoro zatem z istoty współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) wynika, że każdy ze współsprawców

ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego (innych) współsprawcy (współsprawców) (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 marca 2005 roku, sygn. akt III KK 249/04, OSNKW 2005, poz. 63), uznać należało, że oskarżony odpowiadać powinien za całość zachowania, na którą złożyły się indywidualne czynności pozostałych osób.

Mając na względzie poczynione ustalenia Sąd dokonał korekty opisów czynów zarzuconych oskarżonemu w zakresie osób biorących udział w poszczególnych przestępstwach oraz ceny marihuany.

W odniesieniu do N. P., w zakresie czynów z punktu V. i VI. wyroku sąd przyjął ciąg przestępstw albowiem oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności (art. 91 §1 k.k.)

W oparciu o art. 4 §1 k.k. sąd zastosował art. 12 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie 15 listopada 2018 roku (Dz.U. z 2018, poz. 2077).

Oskarżeni M. J. (1) i N. P. (1) są osobami dorosłymi. W toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały w stopniu znacznym u oskarżonych zdolność rozpoznania znaczenia przypisanych im czynów i pokierowania postępowaniem.

Oskarżeni mieli możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w aspekcie fizycznym jak i prawnym. W chwili dokonania przypisanych im czynów mieli niczym nie skrepowaną wolną wolę i mogli zachować się zgodnie z normami prawnymi. Biorąc pod uwagę wskazania art. 115 § 2 k.k., należy stwierdzić, że czyny oskarżonych charakteryzuje większa niż znikoma społeczna szkodliwość. W sprawie nie zaistniały również żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynów oskarżonych i tym samym usprawiedliwiały zachowanie niezgodne z prawem. W konsekwencji, oskarżonych należy uznać za winnych dokonania czynów bezprawnych, karalnych i karygodnych.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd miał na uwadze dyrektywy art. 53 § 1 i § 2 k.k. Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał :

- naruszenie dobra prawnego w postaci

zdrowia i życia
społecznego
(publicznego),

- ilość (nie mniej niż 108 kg 800 gramów M. J., nie mniej niż 258 kg N. P.) i rodzaj narkotyku – marihuana,
- łatwy sposób na osiąganie regularnych korzyści majątkowych,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a w odniesieniu do N. P. także w grupie.

Na korzyść zaś:

- uprzednią niekaralność ,
- upływ czasu w stosunku do M. J. (ponad 10 lat od popełnienia przestępstw),
- stabilny tryb życia oskarżonych po opuszczeniu jednostek penitencjarnych.

Wobec powyższego Sąd wymierzył oskarżonym kary jednostkowe jak w punktach 1. i 2. wyroku co do M. J. i 6., 7. i 8. co do N. P..

Mając zaś na uwadze fakt, iż pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonym zachodzi realny zbieg przestępstw, Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art.

86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. J. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 350 stawek dziennych po 100 zł każda stawka, zaś na podstawie art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1 i §2 k.k. w zw. z art. 91 §2 k.k. i art. 4 §1 k.k. (zmiana ustawy z dniem 24 czerwca 2020 roku) wymierzył N. P. karę łączną 9 (dziewięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 450 stawek dziennych po 100 zł każda stawka, stosując przy tym zasadę asperacji. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia ilość i rodzaj przestępstw popełnionych przez oskarżonych. Innymi słowy związek czasowy oraz podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy tymi przestępstwami, a także rodzaj naruszonych dóbr prawnych. Trzeba też jasno zaznaczyć, że czyny przypisane oskarżonym muszą spotkać się z surową represją karną i daleko posunięta łagodność w tym zakresie, przejawiająca się w przyjęciu zasady absorpcji, zostałyby odebrana, jako pobłażliwość Sądu. Sąd nie zastosował przy wymiarze kary łącznej zasady kumulacji uznając, iż kara wymierzona w oparciu o nią byłaby zbyt surowa dla oskarżonych. Zasada kumulacji winna

być stosowana tylko w wyjątkowych wypadkach gdyż jej stosowanie jest wyrazem swego rodzaju odpłaty za popełnione przestępstwa. Pogląd ten znajduje oparcie w ustalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok SN z 02.12.1975 r. OSNKW 1976 z. Poz. 33).

Kary wymierzone oskarżonym zarówno jednostkowe jak i łączne w swej dolegliwości nie przekraczają stopnia winy, a jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości spełniają swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonych, nadto są zgodne z dyrektywami z art. 53 §1 i § 2 k.k. Niewątpliwie swoim zachowaniem oskarżeni jednoznacznie okazali lekceważący stosunek dla porządku prawnego. Uczestnicząc w obrocie narkotykami na tak dużą skalę, musieli zdawać sobie sprawę z faktu, iż popełnianie tego rodzaju czynów zabronionych może skutkować wymierzeniem im bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Z uwagi na to, że oskarżeni osiągnęli zysk z popełnionej działalności narkotykowej, Sąd orzekł o przepadku

<p>równowartości korzyści majątkowej, stosowanie do wysokości osiągniętej przez nich korzyści majątkowej. Sąd uwzględnił przy określaniu wysokości równowartości korzyści majątkowej cenę środków odurzających, będących przedmiotem obrotu. Przeliczenia zaś dokonał w oparciu o średni kurs euro z daty czynu (tabele NBP)</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. J. (1), N. P. (1)	4. i 10.	-----	Stosownie do treści art. 70 ust.4 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł nawiązki w kwocie 5 000, 00 zł i 2 000, 00 zł w stosunku do M. J. (1) oraz w kwotach 8 000,00 zł i 4 000, 00 zł wobec N. P. (1) na rzecz (...) Towarzystwa (...).
M. J. (1), N. P. (1)	5. i 11.	-----	W związku ze skazaniem oskarżonych orzeczono przepadek korzyści majątkowej w związku z poszczególnymi czynami, mając na względzie art. 45 § 1 k.k. i art. 4 §1 k.k.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. J. (1), N. P. (1)	12.	-----	Na podstawie art. 63 §1 i § 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania w przedmiotowej sprawie.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
13.	Z uwagi na orzeczenie bezwzględnych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych oraz grzywien i przepadku korzyści majątkowej Sąd zwolnił M. J. (1) i N. P. (1) od ponoszenia kosztów sądowych.		
7. Podpis			

Edyta Markowicz	
-----------------	--